

درآمد: شعری به خط میرزا حسین خان بدیع

حاشیه: ۱۳ میرزا حسین خان بدیع

هو

برگ صبوح ساز کن تا شکند خمار من	دیده ز خواب باز کن صبح شد ای نگار من
صبح بردمید از پی شام تار من	پیک صبا سحر رسید از سر کوی یار من
کز دم روح بخش خود برد ز دل قرار من	باد صبا شمامه داشت ز عطر زلف او
شاهد اگر طلب کنی ایندل داگذار من	لاله صفت بسوختم در غم عشق گلرخی
گر نفتاده در چمن عکس رخ نگار من	جلوه سرو و یاسمن دل تر بودی از چومن
این دل عشقبار ز من نیست باختیار من	گفتم ازین سپس کنم ترک هوای عاشقی
دانه خالش افکند دام برهگذار من	گر ز کمند زلف او جان بمثل بدر بریم
آب نزد بر آتشم دیده اشکیار من	گر چه بکنج غم بسی زاتش دل گریستم
کرده حواله بر لبیت نسبت و گشاد کار من	آنکه دل بدیع را بسته بزلف دلگشت

پانوش: میرزا حسین خان بدیع معروف به نصرت الوزاره: از طرفداران و بانیان مشروطه در بصره بود و پس از بازگشت به عراق سرپرستی کنسولگری های ایران را در کربلا، بصره، بغداد و بیروت را بر عهده داشت. آثاری ادبی نیز دارد، از جمله: سرگذشت شمس الدین و قمر، داستان باستان و سرگذشت کورش. (نقل از زندگی و زمانه ی احمد کسروی، بازبینی و ویرایش محمد امینی، شرکت کتاب، ۱۳۹۵، ص ۳۲۲، پاورقی)